

SODBA SODIŠČA (drugi senat)

z dne 21. oktobra 2004*

V zadevi C-447/02 P,

katere predmet je pritožba na podlagi člena 49 Statuta Sodišča, vložena 11. decembra 2002,

KWS Saat AG, s sedežem v Einbecku (Nemčija), ki ga zastopa C. Rohnke, Rechtsanwalt, z naslovom za vročanje v Luxembourg,

tožeča stranka,

druga stranka v postopku je

Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (UUNT), ki ga zastopata D. Schennen in G. Schneider, zastopnika,

tožena stranka na prvi stopnji,

* Jezik postopka: nemščina.

SODIŠČE (drugi senat),

v sestavi C. W. A. Timmermans, predsednik senata, C. Gulmann in J.-P. Puissechet, sodnika, N. Colneric, sodnica, in J. N. Cunha Rodrigues (poročevalec), sodnik,

generalni pravobranilec: P. Léger,

sodna tajnica: M. Múgica Arzamendi, glavna administratorica,

na podlagi pisnega postopka in obravnave z dne 4. marca 2004,

po predstavitvi sklepnih predlogov generalnega pravobranilca na obravnavi 19. maja 2004

izreka naslednjo

Sodbo

- ¹ KWS Saat AG (v nadaljevanju: družba KWS) v svoji pritožbi predlaga razglasitev za nično sodbe Sodišča prve stopnje Evropskih skupnosti (drugi senat) z dne 9. oktobra 2002 v zadevi KWS Saat proti UUNT (odtenek oranžne) (T-173/00, Recueil, str. II-3843, v nadaljevanju: izpodbijana sodba), kolikor se s to sodbo ni ugodilo njegovi zahtevi za registracijo oranžne barve kot znamke Skupnosti za določene naprave za obdelovanje semen in za določene poljedelske, vrtnarske in gozdarske proizvode.

Pravni okvir

- 2 Člen 7(1)(b) Uredbe Sveta (ES) št. 40/94 z dne 20. decembra 1993 o znamki Skupnosti (UL 1994, L 11, str. 1) določa:

„1. Kot znamka se ne registrirajo:

[...]

(b) znamke, ki so brez slehernega razlikovalnega učinka“.

- 3 Člen 7(3) te uredbe določa:

„Odstavek 1(b), (c) in (d) se ne uporablja, če je znamka z uporabo pridobila razlikovalni učinek za blago ali storitve, za katere se zahteva registracija.“

- 4 Člen 73 te uredbe določa:

„V odločbah Urada se navedejo razlogi, na katerih odločbe temeljijo. Temeljijo lahko le na razlogih ali dokazih, na katere so imele zadevne stranke priložnost podati pripombe.“

5 Člen 74 te uredbe določa:

„1. V postopku Urad preveri dejstva po uradni dolžnosti; vendar pa je Urad v postopku v zvezi z relativnimi razlogi za zavrnitev registracije pri tem preizkusu omejen na zahtevani ukrep in na dejstva, dokaze in navedbe, ki so jih podale stranke.

2. Urad lahko spregleda dejstva, na katera se stranke niso sklicevale ali dokaze, ki jih zadevne stranke niso predložile v ustreznem času.“

Dejansko stanje

6 Družba KWS je gospodarska družba s sedežem v Nemčiji.

7 17. marca 1998 je na Uradu za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (v nadaljevanju: UUNT) na podlagi Uredbe št. 40/94 vložila zahtevo za znamko Skupnosti.

8 Znak, za katerega se je zahtevala registracija, je oranžna barva, ki ustreza navedbi HKS7.

- 9 Proizvodi in storitve, za katere se je zahtevala registracija znaka, sodijo v razrede 7, 11, 31 in 42 Nicejskega aranžmaja o mednarodni klasifikaciji blaga in storitev zaradi registracije znamk z dne 15. junija 1957, kot je bil spremenjen in dopolnjen, in ustrezajo naslednjemu opisu:
- „Naprave za obdelovanje semen, in sicer za čiščenje, razkuževanje, piliranje, sortiranje po velikosti, obdelovanje s sredstvi, nadzorovanje njihove kvalitete in presejanje“ (razred 7);
 - „Naprave za obdelovanje semen za sušenje“ (razred 11);
 - „Poljedelski, vrtnarski in gozdarski proizvodi“ (razred 31) in
 - „Tehnični nasveti in strokovno svetovanje o zadevah s področja kulture rastlin, zlasti glede semen“ (razred 42).
- 10 Preizkuševalec z Urada je z odločbo z dne 25. marca 1999 zavrnil zahtevo družbe KWS, ker naj zahtevana znamka ne bi imela razlikovalnega učinka v smislu člena 7(1)(b) Uredbe št. 40/94.
- 11 Družba KWS je 21. maja 1999 na Uradu vložila pritožbo proti tej odločbi.

- 12 Z odločbo z dne 19. aprila 2000 (zadeva R 282/1999-2, v nadaljevanju: izpodbijana odločba), ki je bila družbi KWS vročena 28. junija, je drugi odbor za pritožbe Urada pritožbo zavrnil. V bistvu je ugotovil, da zahtevana znamka ni imela razlikovalnega učinka v smislu člena 7(1)(b) Uredbe št. 40/94.

- 13 Izpodbijana odločba v svojih točkah 17 in 18 navaja:

„17 [...] iz raziskav odbora izhaja, da barva iz zahteve ni originalna ali celo neobičajna na zadevnem področju.

- 18 Proizvajalci semen že nekaj časa svoja semena barvajo s sredstvi za barvanje. Ta postopek je nastal z namenom označitve, da so bila semena obdelana (na primer obdelava s pesticidi, fungicidi ali herbicidi). Kot posledica tega razvoja se najdejo tudi podjetja, ki proizvajajo sredstva za barvanje semen. Nek proizvajalec svoje proizvode hvali z naslednjimi besedami:

„[...] Colorants identify treated seeds, as well as transgenic seeds [...] Seed colorants identify treated seed, reducing mishandling of seed treated with active ingredients such as fungicide or insecticide. With the help of seed colorants and coatings, producers will feel confident that their seed investment is safe [...]’

<http://www.bucolor.com/seeds/colorants.htm>

(.[...] Barvila označujejo obdelana semena, pa tudi transgenska semena [...] Barvila za semena označujejo obdelana semena, s čimer se zmanjša neustrezna uporaba semen, ki so obdelana z aktivnimi sredstvi, kot so fungicidi ali insekticidi. Barvila in ovoji semen jamčijo proizvajalcu varnost njegove naložbe v semena [...]).“

Izpodbijana sodba

- 14 Družba KWS je 28. junija 2000 v sodnem tajništvu Sodišča prve stopnje vložila tožbo za ugotovitev ničnosti izpodbijane odločbe, sklicujoč se na dva tožbena razloga, prvič zaradi kršitve člena 7(1)(b) Uredbe št. 40/94 in drugič zaradi kršitve členov 73 in 74 iste Uredbe.
- 15 Z izpodbijano sodbo je Sodišče prve stopnje delno ugodilo pritožbi družbe KWS.
- 16 O tožbenem razlogu zaradi kršitve člena 7(1)(b) Uredbe št. 40/94 je Sodišče prve stopnje glede poljedelskih, vrtnarskih in gozdarskih proizvodov iz razreda 31 in zlasti semen v točki 33 izpodbijane sodbe razsodilo:

„[...] uporaba barv, vključno z zahtevanim odtenkom oranžne ali zelo podobnimi odtenki, za te proizvode ni neobičajna. Zato zahtevani znak upoštevni javnosti ne bo omogočal, da bi takoj in zagotovo ločila proizvode tožeče stranke od proizvodov drugih podjetij, ki so pobarvani z drugimi odtenki oranžne.“

- 17 Glede naprav za obdelovanje iz razredov 7 in 11 je v točki 40 izpodbijane sodbje navedlo:

„[...] odbor za pritožbe je v točki 21 izpodbijane odločbe pravilno ugotovil, da stroji s tako ali podobno barvo niso neobičajni. Treba je ugotoviti, da ker je oranžna barva običajna, upoštevna javnost ne bo takoj in zagotovo ločila naprav tožeče stranke od strojev, pobarvanih v podobnih odtenkih oranžne, ki imajo drug gospodarski izvor. Zato bo upoštevna javnost zahtevano barvo zaznala bolj kot element dokončanja zadevnih proizvodov.“

- 18 Nasprotno s tem je, kar zadeva storitve iz razreda 42, v točki 46 iste sodbje sklenilo:

„[...] znak, sestavljen iz odtenka oranžne kot take, lahko upoštevni javnosti omogoča razlikovanje med zadevnimi storitvami in tistimi, ki imajo drug gospodarski izvor, ko se bo morala ob poznejšem nakupu odločiti.“

- 19 Sodišče prve stopnje je zato ugodilo tožbi glede tožbenega razloga zaradi kršitve člena 7(1)(b) Uredbe št. 40/94, kar zadeva storitve iz razreda 42. Zavrnilo jo je v delu, ki se nanaša na poljedelske, vrtnarske in gozdarske proizvode iz razreda 31 in na naprave za obdelovanje iz razredov 7 in 11.

- 20 O tožbenem razlogu kršitve členov 73 in 74 Uredbe št. 40/94 je Sodišče prve stopnje menilo, da je odbor za pritožbe, kar zadeva člen 73, spoštoval obveznost, da svojo odločbo obrazloži.

- 21 V tem pogledu je v točki 56 izpodbijane sodbe navedlo, da je po eni strani družba KWS imela na voljo potrebne elemente, da bi lahko razumela izpodbijano odločbo in izpodbijala njeno zakonitost pred sodiščem Skupnosti.
- 22 V točki 59 iste sodbe pa je presodilo, da po drugi strani odbor za pritožbe ni kršil člena 73 Uredbe št. 40/94 s tem, da družbe KWS ni obvestil o dokumentih, ki jih je uporabil le za pripravo in utemeljitev izpodbijane odločbe na razlogih in sklepanju, ki jih je družba KWS že poznala.
- 23 Glede člena 74 Uredbe št. 40/94 je Sodišče prve stopnje presodilo, da je odbor za pritožbe spoštoval obveznost, da po uradni dolžnosti preuči dejstva, kot določa ta člen:

„60 [...] odbor za pritožbe je natančno preučil in uporabil veliko število upoštevnihih dejstev, da bi presodil razlikovalni učinek zadevnega znaka, kar zadeva proizvode in storitve, na katere se nanaša zahteva za registracijo. V zvezi s tem odločbe, podobne izpodbijani odločbi, ki jih je Urad že sprejel, ali primeri, najdeni na internetu, ne pomenijo niti nadomestila za dokazovanje, razvito v izpodbijani odločbi, niti novih dejstev, ki ne bi bila preučena po uradni dolžnosti, ampak dodatne elemente, ki jih je Urad izpostavil v svojih odgovorih na tožbo in ki omogočajo preizkus pravne podlage izpodbijane odločbe.“
- 24 V teh okoliščinah je v celoti zavrnilo tožbeni razlog zaradi kršitve členov 73 in 74 Uredbe št. 40/94.

- 25 Končno je Sodišče prve stopnje razglasilo za nično izpodbijano odločbo, kar zadeva storitve iz razreda 42, zavrnilo tožbo v preostalem delu in družbi KWS naložilo plačilo lastnih stroškov in dveh tretjin stroškov Urada.

Predlogi strank

- 26 Družba KWS predlaga Sodišču, naj:

- izpodbijano sodbo razveljavi, če pritožbo zavrne;
- izpodbijano odločbo razglasi za nično, če ta ni bila že razglašena za nično z izpodbijano sodbo;
- Uradu naloži plačilo stroškov.

- 27 Urad predlaga Sodišču, naj:

- pritožbo zavrne;
- družbi KWS naloži plačilo stroškov.

Pritožba

- 28 Urad v svojem odgovoru na tožbo poudarja, da „bi morala biti registracija znamke zadevne barve zavrnjena tudi za storitve, ki jih je zahtevala tožeča stranka in ki se nanašajo na nasvete na področju rastlinskih kultur. Urad ne izpodbija sodbe Sodišča prve stopnje kot take. Vendar pa to ne sme preprečiti Sodišču, da se glede varstva barvnih znamk, ki nimajo roba, izreče drugače, čeprav s tem morebiti ne bi potrdilo sklepov iz izpodbijane sodbe.“
- 29 Iz teh navedb izhaja, da je Urad namerno opustil vložitev nasprotne pritožbe, da bi se izpodbijana sodba razglasila za nično v delu, ki se nanaša na storitve iz razreda 42, čeprav dvomi o utemeljenosti odločitve Sodišča prve stopnje v tem pogledu.
- 30 Spor pred Sodiščem in s tem ta sodba sta torej omejena na zahtevo za registracijo znamke za proizvode iz razredov 7, 11 in 31.
- 31 V podporo tako omejene pritožbe družba KWS navaja štiri pritožbene razloge. Prvi se nanaša na kršitev člena 74(1) Uredbe št. 40/94, ki določa preučevanje dejstev po uradni dolžnosti, drugi na kršitev pravice biti slišan, tretji na kršitev obveznosti obrazložitve in četrti na nepravilno razlago člena 7(1)(b) te uredbe, ki se nanaša na zahtevo po razlikovalnem učinku.

Prvi pritožbeni razlog

- 32 S svojim prvim pritožbenim razlogom družba KWS poudarja, da Sodišče prve stopnje s tem, ko se je v točki 60 izpodbijane sodbe omejilo na ugotovitev, da je odbor za pritožbe „natančno preučil in uporabil veliko število upoštevnihi dejstev“ ni upoštevalo zahteve iz člena 74(1) Uredbe št. 40/94, po katerem „Urad preveri dejstva po uradni dolžnosti“. Sodišče prve stopnje naj bi tako spregledalo, da ne gre le za to, da bi vedeli, ali so bila dejstva preverjena, ampak tudi za zagotovitev, da je bil ta preizkus dovolj popoln. Po mnenju družbe KWS bi moral biti preizkus, ki ga opravi Urad, dovolj poglobljen, da bi lahko z gotovostjo ugotovil, da obstajajo razlogi za zavrnitev v smislu člena 7 te uredbe.
- 33 Pred izdajo svoje odločbe naj Urad ne bi preveril „velikega števila dejstev“ ampak „eno samo dejstvo“. V točki 17 izpodbijane odločbe naj bi se bil odbor za pritožbe skliceval na svoje „raziskave“. Njihov edini rezultat naj bi bil, da je v točki 18 te odločbe napotil na internetno stran www.bucolor.com. Ta stran naj ne bi zadostovala za utemeljitev njegove zavrnitve. Stran enega samega proizvajalca naj namreč še ne bi pomenila splošnih običajev. Poleg tega naj bi šlo za ameriško podjetje. Običaji na ameriškem trgu naj načeloma ne bi pomenili dokaza za običaje, ki veljajo na območju Skupnosti. Končno naj bi bila sprejemna stran te internetne strani v angleščini. Torej ne bi bila v dosegu upoštevne javnosti Skupnosti.
- 34 Treba je ugotoviti, da želi družba KWS s tem pritožbenim razlogom v bistvu ponovno sprožiti presojo dejstev, ki jo je najprej opravil odbor za pritožbe, nato pa še Sodišče prve stopnje.

- 35 Iz člena 225 ES in člena 58 Statuta Sodišča izhaja, da se pritožba lahko vloži zgolj na podlagi kršitve pravnih vprašanj z izključitvijo vsakršne presoje dejanskega stanja.
- 36 Prvi pritožbeni razlog je torej nedopusten.

Drugi pritožbeni razlog

- 37 S svojim drugim pritožbenim razlogom družba KWS zatrjuje kršitev pravice biti slišan, po eni strani v postopku pred odborom za pritožbe in po drugi strani v postopku pred Sodiščem prve stopnje. Ta drugi pritožbeni razlog se tako razčleni na dva dela.

Prvi del drugega pritožbenega razloga

- 38 V prvem delu drugega pritožbenega razloga družba KWS zatrjuje, da je Urad izpodbijano odločbo glede dejstev utemeljil na enem samem dokumentu, in sicer na internetnem naslovu, navedenem v točki 18 izpodbijane odločbe in ponovljenem v točki 13 te sodbe. Urad naj bi to navedbo družbi KWS prvič omenil v izpodbijani odločbi, torej ob koncu postopka pred njim. Zato naj bi kršil pravico biti slišan.

- 39 Namesto da bi to kršitev odpravilo, naj bi bilo Sodišče prve stopnje preučilo samo vprašanje, ali so bili dokumenti nepogrešljivi za razumevanje izpodbijane odločbe. Zato naj bi v točki 58 izpodbijane odločbe napačno ugotovilo, da je „tožeča stranka poznala predvsem utemeljitve in elemente, ki jih je ta odbor preučil, da bi odločbo preizkuševalca razglasil za nično ali potrdil, in da je torej imela možnost, da se opredeli o tej zadevi“.
- 40 Poleg tega je družba KWS poudarila, da naj bi jo kršitev njene pravice biti slišana pred odborom za pritožbe v postopku pred tem odborom prikrajšala za možnost, da bi omejila seznam proizvodov, za katere je bila zahtevana registracija znamke, tako da bi bilo tej zahtevi ugodeno.
- 41 Treba je spomniti, da lahko v skladu s členom 73, drugi stavek, Uredbe št. 40/94 odločbe Urada temeljijo le na razlogih ali dokazih, na katere so imele zadevne stranke priložnost podati pripombe.
- 42 V skladu s to določbo lahko odbor za pritožbe Urada svojo odločbo utemelji le na elementih pravnega ali dejanskega stanja, na katere so stranke lahko podale svoje pripombe.
- 43 Zato mora odbor za pritožbe takrat, ko po uradni dolžnosti sprejme elemente dejanskega stanja, na katerih utemelji svojo odločbo, te obvezno sporočiti strankam, tako da lahko slednje nanje podajo pripombe.
- 44 V tem primeru iz elementov v spisu izhaja, da odbor za pritožbe družbi KWS ni sporočil niti rezultata svojih raziskav niti vsebine internetne strani, ki je bila omenjena v točkah 17 in 18 izpodbijane odločbe.

- 45 S tem je kršil člen 73, drugi stavek, Uredbe št. 40/94.
- 46 V zvezi s tem je Sodišče prve stopnje storilo pravno napako, ker je v točki 59 izpodbijane sodbe presodilo, da odbor za pritožbe ni kršil člena 73 te uredbe.
- 47 Kljub temu je treba poudariti, da je v točkah 14 in 16 izpodbijane odločbe odbor za pritožbe s tem, ko je ponovil odločbo preizkuševalca, ugotovil, da zadevna barva nima razlikovalnega učinka za zadevne proizvode. Barva sama po sebi naj načeloma namreč ne bi imela takega učinka, razen če bi ga pridobila z uporabo, oranžna barva pa naj bi bila zelo pogosta barva za te proizvode. Poleg tega bi se lahko za uporabo te barve zanimali konkurenti tožeče stranke .
- 48 Ti razlogi, na katere je družba KWS lahko podala svoje pripombe, so zadostovali za to, da bi se upravičila zavrnitev pritožbe s strani odbora za pritožbe.
- 49 Ugotovitev iz točke 17 izpodbijane odločbe, ki izhaja iz raziskav odbora za pritožbe, po kateri ni barva, katere registracija je bila zahtevana, na tem strokovnem področju nič neobičajnega, le potrjuje razloge, ki bi že zadostovali, da bi se ta odločba upravičila. Enako ima ugotovitev iz točke 18 izpodbijane odločbe, ki je ponazorjena z izvlečkom internetne strani, v skladu s katero proizvajalci barvajo svoja semena, da označijo, da so bila obdelana, le potrditveni značaj.
- 50 Iz tega izhaja, da nezakonitost iz točk 17 in 18 izpodbijane odločbe glede na člen 73, drugi stavek, Uredbe št. 40/94 ne more voditi do razglasitve te odločbe za nično.

- 51 Izpodbijane sodbe torej kljub kršitvi pravnih pravil v točki 59 ni treba razglasiti za nično (v tem smislu glej sodbe z dne 24. septembra 2002 v zadevi Falck in Acciaierie di Bolzano proti Komisiji, C-74/00 P in C-75/00 P, Recueil, str. I-7869, točka 122, z dne 30. septembra 2003 v zadevi Biret International proti Svetu, C-93/02 P, Recueil, str. I-10497, točka 60, in Biret in Cie proti Svetu, C-94/02 P, Recueil, str. I-10565, točka 63).
- 52 Tega sklepa ni spremenila utemeljitev, po kateri je bila družbi KWS v postopku pred odborom za pritožbe odvzeta možnost, da omeji seznam proizvodov, za katere je zahtevala registracijo znamke. Po eni strani bi lahko družba KWS na Urad v skladu s členom 44 Uredbe št. 40/94 in Pravilom 13 Uredbe Komisije (ES) št. 2868/95 z dne 13. decembra 1995 za izvedbo Uredbe Sveta (ES) št. 40/94 o znamki Skupnosti (UL L 303, str. 1) kadarkoli naslovila zahtevo za omejitev seznama proizvodov in storitev. Dejstvo, da med celotnim postopkom pred Uradom družba KWS take zahteve ni predložila, je treba pripisati lastni izbiri družbe KWS in ne opustitvi odbora za pritožbe, da bi zaslišal družbo KWS glede internetne strani, navedene v izpodbijani odločbi. Po drugi strani noben element iz spisa ne dopušča domneve, da bi omejitev seznama zadevnih proizvodov vodila do registracije zahtevane znamke.
- 53 Iz navedenega izhaja, da je treba prvi del drugega pritožbenega razloga zavrniti kot brezpredmetnega.

Drugi del drugega pritožbenega razloga

- 54 V drugem delu drugega pritožbenega razloga družba KWS zatrjuje, da Sodišče prve stopnje ni upoštevalo njenih utemeljitev, ki se nanašajo na zgoraj navedeno internetno stran. Sodišče prve stopnje naj bi samo kršilo pravico biti slišan. Družbi

KWS naj bi bila tako med postopkom pred Sodiščem prve stopnje odvzeta možnost, da bi omejila seznam proizvodov, za katere je zahtevala registracijo znamke, ta omejitev pa bi verjetno to registracijo omogočila.

- 55 Treba je spomniti, da je v točki 49 izpodbijane sodbe Sodišče prve stopnje izrecno povzelo argumentacijo družbe KWS, ki se nanaša na kršitev njene pravice biti slišan. Ta povzetek omenja zlasti trditev družbe KWS, po kateri naj ne bi bila obveščena o dokumentih, na katere se je ob sprejetju svoje odločbe opiral Urad.
- 56 V točkah 58 in 59 izpodbijane sodbe se je Sodišče prve stopnje o tej argumentaciji izreklo s tem, da je izrecno obrazložilo svoje stališče. Tudi če bi bila, kot je bilo ugotovljeno v točki 46 te sodbe, njegova pravna analiza napačna, iz te obrazložitve izhaja, da je Sodišče prve stopnje natančno zaslišalo družbo KWS.
- 57 Iz tega izhaja, da ni kršilo pravice družbe KWS biti slišana med sodnim postopkom.
- 58 Dejstvo, da Sodišče prve stopnje ni kršilo pravice družbe KWS biti slišana, odvzema vso podlago trditvi, po kateri naj bi taka kršitev imela za posledico odvzem možnosti družbi KWS, da bi med postopkom pred Sodiščem prve stopnje omejila seznam proizvodov, za katere je zahtevala registracijo znamke. Vsekakor je pravilno, da je Sodišče prve stopnje v točki 14 izpodbijane sodbe kot nedopustno zavrglo zahtevo, ki jo je družba KWS predložila na obravnavi z namenom omejitve seznama proizvodov. Taka zahteva namreč ne ustreza pogojem iz Uredb št. 40/94 in št. 2868/95 in namerava spremeniti predmet spora, kar je v nasprotju s členom 135(4) Poslovnika Sodišča prve stopnje.

59 Drugi del drugega pritožbenega razloga je torej treba zavrniti kot neutemeljen.

60 Zato je treba drugi pritožbeni razlog zavrniti v celoti.

Tretji pritožbeni razlog

61 S svojim tretjim pritožbenim razlogom družba KWS zatrjuje, da je obveznost obrazložitve po eni strani kršilo Sodišče prve stopnje v izpodbijani sodbi, po drugi strani pa odbor za pritožbe v izpodbijani odločbi. Ta pritožbeni razlog se tako razčleni na dva dela.

Prvi del tretjega pritožbenega razloga

62 V prvem delu tretjega pritožbenega razloga družba KWS poudarja, da je Sodišče prve stopnje storilo pravno napako s tem, ko je v izpodbijani sodbi presodilo, da je izpodbijana odločba dovolj obrazložena. Sodišče prve stopnje naj bi zelo podcenjevalo zahtevo po obrazložitvi.

63 Treba je spomniti, da se v skladu s členom 73, prvi stavek, Uredbe št. 40/94 „[v] odločbah Urada navedejo razlogi, na katerih odločbe temeljijo“.

64 Tako določena obveznost obrazložitve ima enak obseg kot obveznost iz člena 253 ES.

- 65 Po ustaljeni sodni praksi mora obrazložitev, zahtevana v členu 253 ES, jasno in nedvoumno izkazovati sklepanje avtorja predpisa, tako da zainteresiranim omogoči, da se seznani z razlogi za sprejeti ukrep in sodiščem, ki je pristojno za nadzor nad tem ukrepom. Ne zahteva se, naj obrazložitev obsega vse upoštevne elemente dejanskega in pravnega stanja, če je treba vprašanje o tem, ali obrazložitev predpisa izpolnjuje zahteve iz člena 253 ES, presojati ne le glede na njegovo besedilo, temveč tudi glede na sobesedilo in celoto pravnih pravil, ki urejajo zadevno področje (v tem smislu glej sodbi z dne 2. aprila 1998 v zadevi Komisija proti Sytraval in Brink's France, C-367/95 P, Recueil, str. I-1719, točka 63, in z dne 30. marca 2000 v zadevi VBA proti Florimex in drugim, C-265/97 P, Recueil, str. I-2061, točka 93).
- 66 V tem primeru je odbor za pritožbe zahtevo za registracijo zavrnil iz razloga, ker znamka, za katero se je zahtevala registracija, ni imela razlikovalnega učinka v smislu člena 7(1)(b) Uredbe št. 40/94.
- 67 Odbor za pritožbe je v točkah 14 in 25 izpodbijane odločbe svojo presojo popolno in natančno obrazložil.
- 68 Najprej je namreč izpostavil po eni strani, da barva sama po sebi nima razlikovalnega učinka, razen če bi bilo dokazano, da je tak učinek pridobila z uporabo, in po drugi strani, da morajo barve ostati na razpolago vsem podjetjem. Po mnenju odbora za pritožbe se torej lahko le v določenih okoliščinah barvi sami po sebi prizna razlikovalni učinek, pod pogojem, da gre za barvo, ki je povsem neobičajna za zadevne proizvode ali storitve. Odbor za pritožbe je nato podrobno navedel razloge, zaradi katerih oranžna barva ni neobičajna za proizvode iz zahteve za registracijo. Dodal je, da ga ne vežejo odločbe nemških organov, ki so pristojni za znamke, torej odločbe, na katere se sklicuje družba KWS. Na koncu je spomnil, da družba KWS ni poudarila, da bi zadevna barva z uporabo pridobila razlikovalni učinek na podlagi člena 7(3) Uredbe št. 40/94.

69 Taka obrazložitev nedvomno izpolnjuje zahtevo iz člena 73, prvi stavek, Uredbe št. 40/94. Sodišče prve stopnje torej ni storilo pravne napake s tem, ko je presodilo, da je družba KWS imela na voljo elemente, potrebne za razumevanje izpodbijane odločbe in izpodbijanje njene zakonitosti pred sodiščem Skupnosti.

70 Zato je treba prvi del tretjega pritožbenega razloga zavrniti kot neutemeljen.

Drugi del tretjega pritožbenega razloga

71 V drugem delu tretjega pritožbenega razloga družba KWS zatrjuje, da je Sodišče prve stopnje kršilo svojo obveznost obrazložitve s tem, ko se je zadovoljilo s potrditvijo v točki 56 izpodbijane sodbe, da izpodbijana odločba „omogoča tožeči stranki, da se seznani z razlogi za zavrnitev svoje pritožbe“.

72 Pregled točke 56 izpodbijane sodbe kaže, da ta točka povzema elemente izpodbijane odločbe, za katere je Sodišče prve stopnje menilo, da so odločilni in izpostavi razloge, zaradi katerih je menilo, da so ti elementi zadostni. Po besedilu tega povzetka in tega pregleda je Sodišče prve stopnje v zadnjem stavku te točke sklenilo, da je družba KWS razpolagala s potrebnimi elementi, da je lahko razumela izpodbijano odločbo in izpodbijala njeno zakonitost pred sodiščem Skupnosti.

73 Iz tega izhaja, da ta točka izpodbijane sodbe vsebuje zadostno obrazložitev.

74 Drugi del tretjega pritožbenega razloga torej ni utemeljen.

75 Zato je treba tretji pritožbeni razlog v celoti zavrni.

Četrty pritožbeni razlog

76 S četrtyim pritožbenim razlogom družba KWS poudarja, da je treba razlikovalni učinek znamk, ki so sestavljene iz ene barve, presojati po istih načelih kot razlikovalni učinek drugih vrst znamk, zlasti besednih in figurativnih znamk, in da se ne sme postavljati višjih zahtev. Manj pomembno je vedeti, ali obstajajo za zahtevane proizvode in storitve druge barve, ki bi bile namenjene označevanju določenih značilnosti. Nasprotno pa bi bilo treba preučiti, ali javnost v konkretnem primeru zahtevano barvo zaznava kot oznako za določene značilnosti. Ko več proizvajalcev uporablja različne barve, da bi označili določene značilnosti, bi javnost v teh barvah hkrati prepoznala proizvajalca. Torej bi bilo treba priznati obstoj razlikovalnega učinka. V obravnavani zadevi naj zainteresirana javnost oranžne barve ne bi imela za oznako značilnosti zadevnih proizvodov in storitev, izključena pa naj bi bila tudi uporaba v okrasne ali funkcionalne namene. Zato bi moral biti priznan razlikovalni učinek znamke.

77 V izpodbijani sodbi naj bi Sodišče prve stopnje storilo naslednje napake pri presoji. Najprej naj bi za barvne znamke uporabljalo strožja merila kot za druge znamke. Nato naj ne bi upoštevalo merila razlikovalnega učinka, ki bi bilo le sposobnost označevanja gospodarskega izvora. Končno naj bi zamenjalo svoje lastno stališče s stališčem zainteresiranih krogov.

- 78 Kar zadeva merila za presojo razlikovalnega učinka različnih kategorij znamk, je Sodišče prve stopnje v točki 29 izpodbijane sodbe pravilno opozorilo, da člen 7(1)(b) Uredbe št. 40/94 ne razlikuje med znaki različne vrste. Vendar je prav tako pravilno poudarilo, da zaznava upoštevnosti ni nujno enaka v primeru znaka, ki ga predstavlja določena barva sama, in v primeru besedne ali figurativne znamke, ki je sestavljena iz znaka, ki je neodvisen od videza proizvodov, ki jih označuje. Če ima javnost navado, da takoj zaznava besedne ali figurativne znamke kot znake, ki označujejo gospodarski izvor proizvoda, to ne drži, ko se znak zamenjuje z zunanjim videzom proizvoda (glede enakih določb glej člen 3(1)(b) Prve direktive Sveta 89/104/EGS z dne 21. decembra 1988 o približevanju zakonodaje držav članic v zvezi z blagovnimi znamkami (UL 1989, L 40, str. 1), sodbo z dne 6. maja 2003 v zadevi Libertel, C-104/01, Recueil, str. I-3793, točka 65).
- 79 V zvezi s tem lahko barva sama po sebi za proizvode ali storitve, za katere se zahteva registracija, pridobi razlikovalni učinek z uporabo na podlagi člena 7(3) Uredbe št. 40/94. Nasprotno bi si lahko glede barve same po sebi obstoj razlikovalnega učinka pred vsako uporabo predstavljali le v izjemnih okoliščinah, zlasti, ko je število proizvodov ali storitev, za katere se zahteva znamka, zelo omejeno in ko je upoštevni trg zelo specifičen (glede enakih določb glej člen 3(1)(b) in (3) Direktive št. 89/104, zgoraj navedeno sodbo Libertel, točki 66 in 67).
- 80 Kar zadeva naprave za obdelovanje iz razredov 7 in 11, je Sodišče prve stopnje v točkah 39 in 40 izpodbijane sodbe ugotovilo po eni strani, da družba KWS ni izpostavila elementov, ki bi omogočili oblikovanje kategorije proizvodov, za katere določene barve ne bi bile splošno uporabljane, in po drugi strani, da stroji z zahtevano barvo ali podobnim odtenkom niso redki.

- 81 Kar zadeva poljedelske, vrtnarske in gozdarske proizvode iz razreda 31, je v točki 33 izpodbijane sodbe ugotovilo, da uporaba barv vključno z zahtevanim odtenkom oranžne ali sorodnimi odtenki ni redka.
- 82 Iz tega izhaja po eni strani, da Sodišče prve stopnje ni uporabilo strožjega merila za znamke barv kot za druge znamke in po drugi strani, da – upoštevajoč, da zadevna znamka nima razlikovalnega učinka pri proizvodih, za katere se zahteva njena registracija – da Sodišče prve stopnje ni storilo nobene napake pri pravni presoji člena 7(1)(b) Uredbe št. 40/94.
- 83 Zato je treba četrti pritožbeni razlog zavrniti kot neutemeljen.
- 84 Kar zadeva vprašanje natančnosti ugotovitev Sodišča prve stopnje, ki se nanašajo na zaznavo, ki jo ima upoštevna javnost glede uporabe barv za zadevne proizvode, je treba poudariti, da se nanaša na presoje dejanske narave.
- 85 Iz člena 225 ES in člena 58 Statuta Sodišča izhaja, da se lahko pritožba vloži zgolj glede pravnih vprašanj z izključitvijo vsakršne presoje dejanskega stanja.
- 86 Pritožbeni razlog je torej, kolikor postavlja pod vprašanje ugotovitve Sodišča prve stopnje, ki se nanašajo na zaznavanje upoštevne javnosti, nedopusten.
- 87 Zato je treba četrti pritožbeni razlog v celoti zavreči kot nedopusten.

- 88 Ker ni bil sprejet noben pritožbeni razlog, na katerega se je sklicevala družba KWS, je treba pritožbo zavriniti.

Stroški

- 89 V skladu s členom 69(2) Poslovnika, ki velja za pritožbeni postopek na podlagi člena 118 tega poslovnika, se neuspeli stranki naloži plačilo stroškov, če so bili ti priglašeni. Urad je predlagal, naj se družbi KWS naloži plačilo stroškov, in ker ta s svojimi pritožbenimi razlogi ni uspela, se ji naloži plačilo stroškov.

Iz teh razlogov je Sodišče (drugi senat) razsodilo:

1) Pritožba se zavrne.

2) KWS Saat AG se naloži plačilo stroškov.

Podpisi